

امروز شما

مهر

خوببختنداری و صبر لازم است. باید حوصله به خرج دهی تا این وضعیت تغییر کند. دست به کاری زن که عاقبت روشنی ندارد. در این صورت دچار شکست و ناکامی می‌شوی.

فروردین

لجبازیت، تو را از دیگران متمایز می‌سازد و تو بسدت از آن راضی هستی. اما این لجبازی‌ها دوست و همسرت را آزار می‌دهد.

آبان

هر چیزی که می‌درخشد و برق می‌زند که طلا نیست. باید مراقب باشی و فریب ظواهر را نخوری. باید هوشیار باشی تا بتوانی در این بازار آشفته حقیقت را از دروغ تشخیص دهی.

اردیبهشت

خود را در وعده‌های رنگارنگ نباید غرق کرد. چون هیچ کدام از این وعده‌ها تحقق نمی‌یابد و فقط تو می‌مانی و عمری که به هدر رفته است!

آذر

روابط اجتماعی خود را باید گسترش داد. داشتن یک رابطه سالم و گسترده تو را در انتخاب دوست یا همسر یاری می‌کند. منزوی بودن خصوصیات انسانی‌های شکست‌خورده و مایوس است.

خرداد

آرزوهای دور و دراز تو وقتی تحقق می‌یابد که از همین حالا دست به کار شوی. سعی کن روابط خود را با او بیشتر کنی و به سطح خوبی برسانی و او را در جریان برنامه‌های خود قرار دهی.

دی

باید وقت کافی به خودت بدهی تا بتوانی با تفکری درست در این باره تصمیم بگیری. شتابزدگی و عجله تو را پشیمان خواهد کرد.

تیر

سوءظن‌ها اشتباه است.

بهمن

غیرت خوب است و نگهدار عشق. اما همین غیرت اگر از حد و حدود خود خارج شود تردیدها را دامن می‌زند و آنوقت بدگمانی و تردید به جای اعتماد و یقین می‌نشیند.

مرداد

رابطه با فردی تو را آزار می‌دهد. بهتر است هر چه زودتر خود را از شر او خلاص کنی. همیشه در پی کسی باش که تو را کامل کند نه اینکه موجب سقوط و نزول تو شود.

شهریور

عشق است که به انسان بال پرواز می‌دهد. عشق تو را از این زندگی واقعی و روزمره جدا می‌کند و به فضای جدیدی می‌برد که پر از هیجان و امید است. بدون امید و عشق زندگی معطل می‌ماند. پس به زندگی عاطفی‌ات تکیه بده.

اسفند

تو فرد مغروری هستی و این غرور بعضی اوقات دست و پا گیر می‌شود. بهتر است این بار تو قدم پیش بگذاری و موضوع را حل و فصل کنی.

«نقالی» جریانی فرهنگی که از سال‌های دور در جامعه ایران رواج داشت

«نقالی» جریانی فرهنگی است که از زمان‌های دور در جامعه ایران رواج داشته و یکی از قدیمی‌ترین روش‌های روایت داستان و اجرای نمایش در کشورمان محسوب می‌شود. داستان‌هایی که از گذشته تا امروز به شکل مکتوب به ما رسیده پیش از این از زبان نقالان بازگو شده‌اند.

به گزارش ایرنا، نقال‌ها هم به عنوان سرگرم‌کننده و هم به عنوان حاملان ادبیات و فرهنگ پارسی فعالیت می‌کنند و باید با اصطلاحات فرهنگی محلی، زبان‌ها و گویش‌ها و موسیقی سنتی آشنا شوند. نقالی مستلزم استعداد قابل توجه، حافظه‌ای ماندگار و توانایی بداهه‌نوازی با مهارت‌هایی برای جذب مخاطب است. نقال‌ها از لباس‌های ساده استفاده می‌کنند، اما ممکن است در هنگام اجرا از کلاه خود یا پوشش‌های زرهی استفاده کنند تا به بازسازی صحنه‌های نبرد کمک کنند.

نقال‌ها تا چندی پیش مهم‌ترین حافظ قصه‌های عامیانه، حماسه‌های قومی و موسیقی محلی ایران به شمار می‌رفتند. نقالی در گذشته در قهوه‌خانه‌ها، چادری‌ها، خانه‌ها و اماکن تاریخی مانند کاروانسراهای باستانی اجرا می‌شد. با این حال، کاهش محبوبیت قهوه‌خانه‌ها، همراه با اشکال جدید سرگرمی، منجر به کاهش علاقه به نقالی شده است. کپولت مجریان مردشان و کاهش محبوبیت در میان نسل‌های جوان باعث افت شدید تعداد نقال‌های ماهر شده و بقای این هنر نمایشی را تهدید می‌کند.

هنر نقالی و نقالی‌خوانی تا نیم قرن پیش از رونق و جذابیت خاصی برخوردار بوده است. نقالی شاهنامه فردوسی یکی از پرطرفدارترین و جذاب‌ترین نقل‌ها از گذشته تا به امروز به شمار می‌رود. داستان‌هایی که از گذشته تا امروز به شکل مکتوب به ما رسیده پیش از این از زبان نقالان بازگو شده‌اند. نقالی را جریانی فرهنگی می‌دانند که از زمان‌های دور در جامعه ایران رواج داشته و یکی از قدیمی‌ترین روش‌های روایت داستان و اجرای نمایش در کشورمان محسوب می‌شود.

در این هنر ارزشمند ایران زمین راوی همان نقال است که با مهارت و تبحر خود به نقل آهنگین داستان‌های حماسی نظیر روایت‌های شاهنامه، اسکندرنامه یا وقایع مذهبی با بیان گرم و رسایش می‌پردازد. قدمت این هنر به دوران پیش از اسلام باز می‌گردد اما اوج آن در دوران صفویه بوده است.

در ایران باستان نقالی که همراه با موسیقی باشد را خنیاگری یا رامشگری می‌نامیدند. این هنر در ماه‌های مبارک رمضان و محرم بیشتر اجرا می‌شود که در آن واقعه عاشورا و شهادت امامان را نقل می‌کنند.

تاریخ دقیق ظهور هنر نقالی به درستی مشخص نیست؛ در برخی از نوشته‌های تاریخی تعدادی از نویسندگان از آن یاد کرده‌اند و در شاهنامه نیز به آن اشاره شده است.

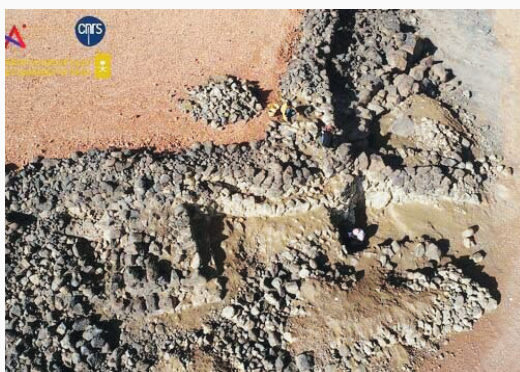
عده‌ای ورود هنر نقالی را پس از اسلام می‌دانند. بعد از ورود قوم آریایی به فلات ایران این هنر پیش از گذشته رونق گرفت؛ داستان‌هایی مانند میترا، آناهیتا و سیاوش نشان دهنده عمر این هنر است. نقالی با گذر زمان دستخوش تغییر و تحول شد و علاوه بر نقل داستان‌هایی از شاهنامه، حکایت‌های اخلاقی مولانا و داستان‌هایی از خسرو و شیرین نیز به آن اضافه شد.

شیوه نقالی که امروزه ارائه می‌شود به دوران فردوسی باز می‌گردد. عده‌ای فردوسی و همسرش را در زمره اولین نقالان می‌دانند که داستان‌های آن را برای دیگران نقل می‌کردند. مردم در چایخانه‌ها و قهوه‌خانه‌ها جمع می‌شدند تا داستان‌های جذاب را بشنوند. به جز شاهنامه آثار ادبی دیگر شاعران مانند رومی، نظامی، جامی، سعدی و سایرین، با کمک تلاش‌های بی‌وقفه نقال‌ها ابدی شدند. در این میان به شاهنامه توجه بیشتری شد و جایگاه بسیار چشمگیری را به دست آورد.

از آنجا که شاهنامه‌خوانی نیاز به تبحر داشت معمولاً شاهنامه‌خوانان شاعر یا ادیب بودند. نقال شاهنامه داستان‌های شعرگونه را به صورت نثر روایت می‌کرد؛ در برخی قسمت‌ها نیز همان شعر را می‌خواند و در ادامه دوباره به نثر باز می‌گشت. از محبوب‌ترین نقل‌های نقالان، داستان‌های شاهنامه به خصوص قصه رستم و سهراب بود. این داستان تا حدی میان اهالی قهوه‌خانه‌ها محبوبیت و شهرت داشت که نقالی را مترادف با داستان سهراب‌کشی نیز می‌دانند.

ثبت جهانی نقالی با همکاری سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، خانه تئاتر و مرکز هنرهای نمایشی و بنیاد فردوسی انجام گرفته است. این هنر در ششمین اجلاس میراث معنوی ناملموس یونسکو در تاریخ ۲۷ نوامبر ۲۰۱۱ به ثبت جهانی رسید.

کشف دیوار ۴ هزارساله در عربستان

باستان‌شناسان بقایای دیوار عظیمی با قدمت حدود ۴۰۰۰ سال را در اطراف واحه‌ای واقع در عربستان سعودی کشف کردند. به گزارش ایلنا، باستان‌شناسان بقایای یک دیوار باستانی را در نزدیکی یک آبادی واقع در عربستان سعودی کشف کرده‌اند، که گمان می‌رود سازه‌ای دفاعی در برابر صحرانشینان بوده باشد. «لایو ساینس» در گزارشی نوشت این دیوار که در ابتدا ۱۴.۵ کیلومتر طول، ۵ متر ارتفاع و ۱.۷ تا ۲.۴ متر ضخامت داشت، آبادی «خبیر» در نزدیکی شهر «العلا» را محصور کرده بود.

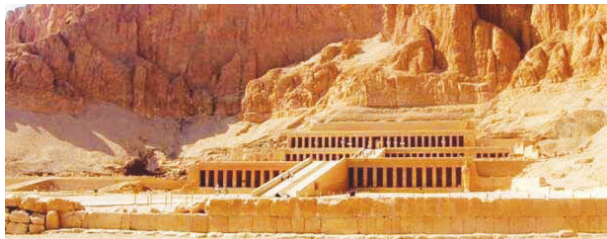
این دیوار در ابتدا دارای ۱۸۰ باستیون-پی بود، که به عنوان سازه‌های مرتفعی روی دیوار ساخته شده بودند. محققان در مقاله‌ای که در ۱۰ ژانویه در ژورنال «علوم باستان‌شناسی» (Journal of Archaeological Science: Reports) منتشر شد، اعلام کردند تاریخ‌گذاری رادیوکربن بقایای زغال سنگی که در کاوش‌ها یافت شده است نشان می‌دهد قدمت این دیوار بین ۲۲۵۰ تا ۱۹۵۰ پیش از میلاد است.

همچنین بقایایی از ظروف سفالین در این دیوار به جامانده که نشان می‌دهد قدمت آن به حوالی همان دوران که شناسایی شده است، بازمی‌گردد. محققان معتقدند این دیوار پیش از آن که رها شود چند قرن مورد استفاده بوده است.

امروزه فقط حدود ۵.۹ کیلومتر از این دیوار ۱۴.۵ کیلومتری و ۷۴ مورد از ۱۸۰ باستیون آن باقی مانده است.

این دیوار ممکن است به دلایل مختلفی ساخته شده باشد. به گفته کارشناسان ممکن است هدف از ساخت این دیوار ایجاد یک سازه دفاعی نظامی در برابر حملات بادیه‌نشینان بوده باشد.

جهانی که فرعون‌ها ساختند

تمدن‌های مختلفی که در مصر باستان ایجاد شدند، از پیشرفته‌ترین تمدن‌های زمان خود بودند و برخی از بزرگ‌ترین شهرهای جهان را به وجود آوردند. امروزه می‌توان از بسیاری از این مکان‌ها بازدید کرد، درحالی که ردپای به‌جامانده از تاریخچه این کشور را تماشا کرد. به گزارش ایسنا، بیشتر شهرهای مصر در سواحل رود نیل ساخته شده‌اند؛ رودی که منبع اصلی آب و پوشش گیاهی برای مردم بوده است. این شهرها همچنین بر اساس موقعیت مکانی نسبت به رود نیل به مناطق سفلی و علیا تقسیم شدند. شهرهای مصر صرف نظر از موقعیت مکانی، در اهدافشان متفاوت بودند. درحالی که برخی از آنها با تمرکز به حوزه سیاست فعالیت داشتند، برخی دیگر عملکرد مذهبی بیشتری داشتند، که بر همین اساس، ساختمان‌های متفاوتی در شهرها ساخته می‌شد. در ادامه ۱۰ مورد از مهم‌ترین شهرهای مصر باستان معرفی می‌شود.

«تبیای» یکی از مشهورترین شهرهای مصر باستان است که زمانی از اهمیت مذهبی، فرهنگی و سیاسی برخوردار بود. این شهر که به عنوان دومین پایتخت مصر در دوران «پادشاهی نوین» (۱۵۷۰ تا ۱۰۶۹ پیش از میلاد) شناخته می‌شود، قبلاً شهر «آمون» - یکی از ایزدان مصر باستان - نامیده می‌شد. «هومر»، شاعر یونانی در نوشته‌ای به «تبیای» به عنوان «شهری با هزار دروازه» اشاره کرده است.

این شهر که در کرانه شرقی رود «نیل» و «قصر» نونی واقع شده است، معبد‌های زیبایی را در خود جای داده بود، که توسط «رامسس دوم»، فرعون مصر باستان و برای «آمون»، «رع» و «پتاح» ساخته شده بودند. هنوز ویرانه‌هایی از این معبد‌ها باقی مانده است.

علاوه‌بر این معبد‌ها، «دره پادشاهان» نیز در این شهر واقع شده است. با توجه به اینکه این مکان محل تعداد زیادی از اکتشافات حیرت‌آور باستان‌شناسی بوده است، در سال ۱۹۷۹ میلادی در فهرست میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

«عمارنه» به اندازه دیگر شهرهای مصر باستان مشهور نیست، اما بین سال‌های ۱۳۵۳ تا ۱۳۳۶ پیش از میلاد توسط فرعون «آختاتون» به عنوان پایتخت اعلام شد. اگرچه این شهر برای مدت چندان طولانی پایتخت باقی نماند، اما محل برگزاری یکی از بزرگ‌ترین کشمکش‌های مذهبی در تاریخ مصر باستان بود.

فرعون «آختاتون»، مذهب کشور را از چندخدپرستی به کشور پرستنده «آتون» به معنای قرص آفتاب تغییر داد و در دورانی حاکم «عمارنه» بود و در بسیاری از بخش‌های شهر سازه‌هایی برای پرستش «آتون» ساخت. البته تغییراتی که «آختاتون» ایجاد کرد، عمر چندانی نداشت و پس از درگذشت «آختاتون» فرهنگ سنتی مصر بار دیگر احیا شد و جانشینانش تلاش کردند نام «آختاتون» و میراثش را از بین ببرند.

«آختاتون» و همسرش «نفرتیتی» به مدت ۱۷ سال حکمرانی کردند و حکومت آختاتون با درگذشت او در سن ۴۰ سالگی به پایان رسید. با مرگ این فرعون، سنت‌ها و چندخدپرستی بار دیگر به مصر باستان بازگشت و «تبیای» نیز پایتخت شد. باستان‌شناسان در قالب پروژه کاوش باستان‌شناسی «عمارنه»، با کمک محققان دانشگاه «کمبریج» از سال ۲۰۰۵ تاکنون در گورستان شده‌اند؛ رودی که منبع اصلی آب و پوشش گیاهی برای مردم بوده است. «عمارنه» تحقیق کرده‌اند و در سال‌های گذشته به اکتشافات قابل توجهی در این شهر باستانی دست یافته‌اند، که از جمله آن‌ها به کشف گور زن جوانی می‌توان اشاره کرد که به همراه یک گردنبند متشکل از مهره‌های گلبرگ‌شکل و سه انگشتر طلا دقن شده بود. کاوشگران بقایای پارچه‌پیچ شده این زن جوان را در اتاقک کوچکی به همراه بقایای چند نفر دیگر کشف کردند. گمان می‌رود این زن در دودمان هجدهم مصر باستان (۱۵۵۰ تا ۱۲۹۲ پیش از میلاد) و حوالی دوران حکومت «آختاتون» زندگی کرده باشد. روی یکی از انگشترهایی که به همراه این زن کشف شده است، تصویری از «پسی»، ایزد محافظ زنان، کودکان و زایمان مصریان باستان نقش بسته است. «پسی» با گذشت زمان در بین مصریان باستان به عنوان محافظ تمام خوبی‌ها و دشمن تمام شرارت‌ها شناخته شد.

«کوم آمیو» یکی از شهرهای مصر باستان بود که در حوزه کشاورزی شهرت داشت. این شهر همچنین یک شهر تجاری بود که با در نظر گرفتن فعالیت‌های کشاورزی به یک شهر مهم تبدیل شد. در این شهر مردم بیشتر «سویک»، ایزد مصر باستان را می‌پرستیدند.

امروزه بیشترین شهرت این شهر به دلیل «معبد کوم آمیو» است، که در حوالی ۱۸۰ تا ۴۷ پیش از میلاد ساخته شده است.

«اییدوس» یکی از قدیمی‌ترین شهرهای مصر باستان است که قدمت آن به «دودمان نخست» بازمی‌گردد. این شهر به عنوان مکانی بسیار مقدس شناخته می‌شد؛ چراکه اعتقاد بر این بود که «ازیریس»، خدای باروری، مردگان، رستاخیز، زندگی پس از مرگ، کشاورزی، زندگی و پوشش گیاهی در آنجا دفن شده است. «ازیریس» به عنوان یکی از مهم‌ترین خدایان در فرهنگ مصر شناخته می‌شود و این شهر را به مکانی مهم برای کسانی که او را می‌پرستیدند تبدیل کرده بود.

چندین معبد در نقاط مختلف فرعون «آختاتون»، مذهب کشور را از چندخدپرستی به کشور پرستنده «آتون» به معنای قرص آفتاب تغییر داد و در دورانی حاکم «عمارنه» بود و در بسیاری از بخش‌های شهر سازه‌هایی برای پرستش «آتون» ساخت. البته تغییراتی که «آختاتون» ایجاد کرد، عمر چندانی نداشت و پس از درگذشت «آختاتون» فرهنگ سنتی مصر بار دیگر احیا شد و جانشینانش تلاش کردند نام «آختاتون» و میراثش را از بین ببرند.

«آختاتون» و همسرش «نفرتیتی» به مدت ۱۷ سال حکمرانی کردند و حکومت آختاتون با درگذشت او در سن ۴۰ سالگی به پایان رسید. با مرگ این فرعون، سنت‌ها و چندخدپرستی بار دیگر به مصر باستان بازگشت و «تبیای» نیز پایتخت شد. باستان‌شناسان در قالب پروژه کاوش باستان‌شناسی «عمارنه»، با کمک محققان دانشگاه «کمبریج» از سال ۲۰۰۵ تاکنون در گورستان شده‌اند؛ رودی که منبع اصلی آب و پوشش گیاهی برای مردم بوده است. «عمارنه» تحقیق کرده‌اند و در سال‌های گذشته به اکتشافات قابل توجهی در این شهر باستانی دست یافته‌اند، که از جمله آن‌ها به کشف گور زن جوانی می‌توان اشاره کرد که به همراه یک گردنبند متشکل از مهره‌های گلبرگ‌شکل و سه انگشتر طلا دقن شده بود. کاوشگران بقایای پارچه‌پیچ شده این زن جوان را در اتاقک کوچکی به همراه بقایای چند نفر دیگر کشف کردند. گمان می‌رود این زن در دودمان هجدهم مصر باستان (۱۵۵۰ تا ۱۲۹۲ پیش از میلاد) و حوالی دوران حکومت «آختاتون» زندگی کرده باشد. روی یکی از انگشترهایی که به همراه این زن کشف شده است، تصویری از «پسی»، ایزد محافظ زنان، کودکان و زایمان مصریان باستان نقش بسته است. «پسی» با گذشت زمان در بین مصریان باستان به عنوان محافظ تمام خوبی‌ها و دشمن تمام شرارت‌ها شناخته شد.

عکس روز:

قلعه باستانی ایزدخواست